

پہ پيليپيان - پولسے کاگد

پہ پيليپيان پولسے کاگدے پجار

آنچو کہ چہ کاگدے ناما زاهر انت، اے
کاگد ایسا مسیہئے کاسدین پولسا پہ ہما
باورمندان نبشته کرتگ کہ پيليپئے شہرا
ندوک آنت. پيليپی، مکدونیہئے شہرے
آت و مروچيگين یونانا انت. پيليپئے
جہمند گيشترومی آنت. پيليپی،
يورپئے ہما ائولی شہر آت کہ اوڊا پولسا،
کساس پنجاه ميلاديا کليسا بندات کرت
(کاسدانی کار ۱۱:۱۶-۴۰). پيليپيا پولسے
بنداتی ھال و اھوال گون جنينانی رُمبیا
بوت. اے جنين پہ شبتئے روچئے ذوايا
کئوريئے لمبا نشتگ آنت. شہرئے ائولی
باورمند ليديا نامين يھودی تاجرین جنينے
آت. ليديا ئے لوگ باورمندانی ذوا و
پرستشئے جاگہ جوڑ بوت.

هما وهدا كه پولس و پولسے همراه
 سيلاس پيليپيا آنت، لهتيّنا اِشاني شكايَت
 كرت كه اے مردم شهرے هالتان هراب
 كنگا آنت. پولس و سيلاس جيّل كنگ
 بوتنت. اے جيّلا آنت كه زمين چنڈے بوت
 و جيّلے دروازگ پرشتنت. جيّلے مسترا
 وتي دلا گوشت كه بنديگ تتكگ آنت و نون
 منا مَرَكْے سزا دئيگ بيت، شَرِترِ انت كه
 وتا وت بكُشان. پولسا كوگار كرت و هال
 دات كه ما سَجْهيّن هيدا ايّن. جيّلے مسترا
 پولسے اے ايمانداري دؤست بوت و آييے
 جند و لوگے مردمان ايسائے سرا ايمان
 آورت.

چه جيّلا در آيگا رند پولس و سيلاسا آ
 شهر يله دات و شُتنت. پيليپيے باورمند
 گوّن پولسا هال و اهوالے تها آنت و په
 پولسا برے برے مالي كُفْكُش ديّم دات.
 پولس، رندِ ترا دو رندا پيليپيے باورمنداني
 گنڈكاشْت (بچار كاسداني كار ۱۶: ۲۰-۳۱).
 چه كاگدے هبران زانگ بيت كه پيليپيے
 باورمند په مُهكمي وتي باورے سرا

اؤشتاتگ آتنت و گم گما کلیسائے جوڑ
بوتگ آتنت.

اے کاگد پولسا کساس سال شست تان
شست و چار میلادیئے نیاما ہما و ہدا
نبشتہ کرت کہ روما بندیگ آت (کاسدانی
کار ۱۶: ۲۸-۳۱). پیلپیان پہ پولسا کما
یکجاہ کرتگ آت و اپارودیتوس نامین
باورمندے پولسے کرا دیمش داتگ آت کہ
کما سر بکنت و پولسے ہالا بگیت و
بیئت. پولسا اے کاگد گوں اپارودیتوسا
گوں کرت و پیلپیئے باورمندانی گمواری و
کما مئی گیت.

پولس وتی ایمائے سؤبا جیلا بند کنگ
بوتگ آت و سکی و سوری سگا آت، بلہ
کاگدئے تھا، اے گپئے سرا گل انت کہ من پہ
مسیہئیگی سکی و سوریانی تھا آن و چہ
اے کارا ہم مسیہا شان و شوکت رسیت.
پولس باورمندان دلدئی دنت کہ ہالت ثرے
ہر ڈول ببت، باید انت ماشما شادمانی
بکنین.

کاگدئے دگہ یکّ ہبرے اِش اِنت کہ
 باورمند باید اِنت و تمان و تا تپاک و ہمِدِل
 بِنِت و یکدومیا دؤست بدارنت و
 یکدومیئے اِہتراما بکننت. پولُس
 باورمندانِ گوْشیت کہ پھریزکاریں زندے
 بگوازیْنیْت. آہما مردمانِ اِیرِ جنت کہ
 آیانی ایمان شَرِیتئے زاہری کارانی سرا
 اِنت.

پولُس پہ وتی ہبرانی گیشِیْنِگ و تچک
 کنگا ایسائے مسالا دنت کہ ہُدائے شان و
 شُوکتا شریکدار اِت بلہ انسانی دروْشْمِیا
 زمینا اِتک و پہ دریْشی و آجزی سگی و
 سوْری ای سَگت.

سلام و دروْت

① چہ ایسا مَسیہئے ہزمتکار پولُس و
 تیموتاووسئے نیْمگا،

پہ ایسا مَسیہئے ہما سَجّھِیْن پلگارتگِیْن
 مردمان کہ پیلِپِیا اِنت، گوْن کِلِیسائے

سرپرست و هزمتکاران هئوار. (۲) شمارا
چه مئے هداين پت و هداوندین ایسا
مسيهئ نيمگا رهمت و ايمني سربات.

شگرزاری و ذوا

(۳) من هر وهدا که شمارا يات کنان،
وتی هداي شگرا گران. (۴) وتی هر ذوائے
تها، مدام گون شادمانيا په شما سجھينان
ذوا کنان، (۵) پرچا که چه اولی روچا بگر
تان اے وهدا شما وشين مستاگئے شنگ
کنا گون ايت. (۶) اے گپا هم دلجم آن که
هدايا هما شرين کار که شمئے دل و درونا
بنگيچ کرتگ، تان هما وهدا برجاهی داريت
که سرجم بيت، تان هما روچا که ایسا
مسيه کئيت.

(۷) اے راست انت که من بايد انت شما
سجھينانی بارئوا انچش پگر بکنان که پگر
کنا آن، چپا که شما منی دلا ايت. ثرے من

زمزیلان بیان یا وشیین مستاگئے دیپانی و
 سابت کنگا، شما سَجھین ھدائے رھمتان
 گوَن من شریکدار ایت. (۸) ھدا شاھد انت
 کہ من شما سَجھینان آنچو دوست داران
 کہ ایسا مسیہ شمارا دوست داریت و منا
 پہ شما سک زھیر کنت. (۹) منی دوا انت
 کہ شمئے مھر گیشا گیش بیت و گوَن
 کاملین سریدی و جھلین زانتیا ہمراہ
 بیت، (۱۰) تانکہ شما سرید بیت کہ کجام
 چیز شترتر انت و تان مسیہئے آیکئے روچا
 پاک و بے ائیب بمانیت و (۱۱) چہ
 پھریزکاریئے ہما بر و سمرا پُر بیت کہ چہ
 ایسا مسیہئے برکتا کئیت، پہ ھدائے شان و
 شوکت و ستایا.

پولسئے زمزیل کنگ و وشیین مستاگئے شنگ و تالان
 بیگ

(۱۲) او براتان! نون من شمارا ہال دئیگ
 لوٹان کہ گوَن من ہرچے کہ بوتگ، اے

چیزان و شینِ مستاگئے شنگ و تالان کنگا
 کُمو کرتگ. (۱۳) کلاتئے سجھین نگھیان و
 اے دگہ مردم سہیگ بوتنت کہ من پہ
 مسیھئیگی بندیگ کنگ بوتگان. (۱۴) منی
 بندیگ بئیگئے سئوبا، گیشتریں باورمندان
 ہم چہ ہداوندئے نیمگا ھمت و دلبڈی
 رستگ و بے تُرس و لرزا ہدائے پییگامئے
 جارا جنت.

(۱۵) اے راست انت کہ لہتین چہ زد و
 ھسدا مسیھئے پییگاما جار جنگا انت، بلہ
 دگہ لہتین اے کارا پہ دل و ستک کنگا انت.
 (۱۶) ھما مردم کہ پہ مہر اے کارا کنگا انت،
 زانت کہ من پہ و شینِ مستاگئے دیپمانیا
 ادا آرگ بوتگان. (۱۷) ھما مردم کہ پہ
 وتواھی و وتگرزی مسیھئے پییگاما جار
 جنت، نیئتس ساپ نہ انت و ھئیال کنت
 کہ گوں وتی اے کارا، بندیجاھا منی آزاران
 گیش کرت کنت. (۱۸) گڑا چے؟ ثرے پہ

بدنیّتی مَسیہئے جارا بجننت یا پہ دل و
سِتک، بلہ ہر وڑا مَسیہئے جار و ہ جنگ
بئیگا اِنْت و من چہ اے کارا شادان آن.

ہئو، مُدام شادمانی کنان (۱۹) پرچا کہ
من زانان کہ اے چیز منی رَگگئے راہا پچ
کننت، چیا کہ شما پہ من دوا کنیت و ایسا
مَسیہئے روہ منا کُمک کنت. (۲۰) من گوَن
مزین دلجمیے اُمیت کنان کہ ہچ پئما
پَشل و شرمندگ کنگ مبان و نون ہم
مُدامیگین ڈئولا دِلیر بیان و منی جسم و
جانئے تھا مَسیہا شان و شوکت برسیت،
ثرے زندگ بمانان یا بمران. (۲۱) پہ من،
زندئے مانا پہ مَسیہا زندگ بئیگ اِنْت و
مَرک و ہ گت و پائِدگے. (۲۲) بلہ اگن من اے
دنیا یا زندگ بمانان، گیشتر بر و سمر دات
کنان. نزانان گُجامیا گچین بکنان. (۲۳) من
دوِدل آن، منی ارمان اِنْت کہ برئوان و گوَن
مَسیہا یکجاہ بیان، چیا کہ اے سک باز

گهتر اِنت، (۲۴) بله په شمئِگی شَرتر اِش
 اِنت که زندگ بمانان. (۲۵) نون که من اے
 هبرا دلجم آن، زانان که زندگ مانان و شما
 سَجَّهینانی همراهَ بان که شما وتی ایمانا
 دیمرووی بکنیت و شادمان بییت. (۲۶) اے
 پیما وهدے من پدا شمئے کِرا کایان، گِرا
 شما منی آيگئے سئوبا ایسا مسیها گیشتر
 ستا و سنا کرت کنیت.

مسیهی زند و وشین مستاگ

(۲۷) ثرے هرچے بیت، وتی زندا انچش
 بگوازیئیت که مسیهئے وشین مستاگا
 بکرزیت. گِرا اگن من شمئے چارگا بیایان یا
 چه شما دور بیان، بس سهیگ بیان که شما
 یکدل و یکجان ایت و مهر اوشتاتگیت و
 په وتی باورا، بزان په وشین مستاگا په
 همدلی جُهد کنگا ایت و (۲۸) هچ پیما چه
 دژمن و بدواهان نثرسیت. اے په آیان
 نشانیے که برباد بنت و شما رگیت که

شمئے رَکَّگ چہ هُدائے نِیمگا اِنْت. (۲۹) نون
 اے شَرَب شمارا چہ مَسیهئے نِیمگا رَستگ
 کہ شما مَسیهئے سرا نہ تہنا باورمند بیئت،
 پہ آییا سَکِی و سَوَری ہم بِسَگِیت، (۳۰)
 چِیا کہ شما ہم اَنچِین جُهدے کنگا ایت کہ
 من کرتگ و شما دیستگ و نون اِشکنگا
 ایت کہ من اَنگت کنگا آن.

مسیهئے بیِکبریا بزورِیت

(۱) نون اگن شمارا گَوَن مَسیہا هَوَر
 بیِگئے سَوَبا دِلَبْدَی رَسیت، اگن شمارا چہ
 آیئے مَہرا آسودگی رَسیت، اگن شمارا چہ
 پاکِین روہا همدلی رَسیت و اگن شمارا
 همدردی و رَہم هست، (۲) گَرا تِپاک
 بیئت، بیِگَرَزِین مَہرِیئے واہند بیئت، اَرواہا
 یِک بیئت، هَمپِگر بیئت و اے پئِما منی
 شادمانیا سَرجم و کَامِل بکنِیت. (۳) هِچ
 کارے پہ وتواہی و وتپَسندی مکنِیت. پہ
 بیِکبری و درِیِشی دگران چہ وت بُرزتر

سرپد بیٽ. ④ هرگس وتی نپ و
سوٿانی بدلا، دگرانی نپ و سوٿانی هئالا
بداریت.

⑤ شمئ هئال کنگئ وژ و پئیم هما
بیٽ که ایسا مسیهئ بوتگ.

⑥ آ، هُدا ئے زاتئ دروِشما ات،

بله گوَن هُدا یا اے هَمدروِشمی،
آییا په وت گَٹ و پائِدگے
هساب نکرت و

⑦ وتی شان و شوکتی یله دات و

گلامیئ دروِشمی زُرت و

انسانییئ شکلا پیِدا بوت.

⑧ چندی که انسانئ شکلا ات،

وتا بیکبر و دریښی کرت و

تان مَرکا پرمانبردار ات،

تان سَلیبئے سرئے مَرکا هم.

پمیشکا هُدايا آ، سَرپراز کرت و (۹)

آنچین نامے آييارا دات که چه
هر ناما بُرتر انت،

که هرگس ايسائے ناما کوڼډان (۱۰)
بکپيت،

آسمانا هم، زمينئے سرا هم و
زمينئے چیرا هم،

و هر زبان بمَنيت و بگوشيت: (۱۱)

“ايسا مَسِيه هُداوند انت”

که هُداين پتا شان و شئوکت

برسیت.

چو استارا بدرِ پشیت

(۱۲) پمیشکا منی دُردانگان! اَنچش کہ

شما مُدام پرمانبردار بوتگیت، نہ تہنا آ
وہدا کہ من شمئے کُرا اتان، اَنون ہم کہ
من اوُدا نہ آن، اَنگت گیشتر پرمانبردار ایت.
گُرا پہ تُرس و لُرز وتی نجاتئے رُست و
رُدومئے جُہدا بکنیت. (۱۳) چیا کہ اے ہُدا
انت کہ شمئے دلانی تھا کار کنگا انت کہ
شمئے ارادہان و شمئے کاران پہ وتی
نیکیں مکسدا سَرجم بکنت.

(۱۴) ہرچے کہ کنیت، بے نُرندگ و بے

دِجاکا بکنیتی (۱۵-۱۶) کہ شما پاک و بے ائیب
بمانیت. چوٹ و گجراہین پَدِریچئیے نیاما
ہُدائے بیَمیاریں چُکّ بیّت و ”زندئے گالا“
مُہر بداریت و چو استارا جہانا بدرِ پشیت.
آ وہدا، مَسیہئے آيگئے روچا پَہر بست کُنان
کہ من مُپتین تچ و تاگے و بے آسَرین

جُهدے نڪرَتَگ. (۱۷) بله هما هِزمت و
 گُربانيگ كه شمئے باورئے بر و سَمَر اَنَت،
 اگن آياني سرا مني هُون هم ريچَگي
 گُربانيگيئے پئيما ريچَگ بييت، من گل بان
 و گوَن شما سَجَّهينان شادكامي كنان. (۱۸)
 گُرا شما هم همے ڈئولا گوَن من گل بييت و
 شادهي بكنييت.

كاسِڊئے رئون دئيگ

(۱۹) بله من هُداوند ايسائے اُميِتا
 تيموتاووسا زوتّ په شما رئون دئيان كه
 منا هم گوَن شمئے هائے رسگا دلبڊي
 برسيت. (۲۰) چيا كه منا دگه چشين
 همدلين مردمے نيست كه په دل و ستك
 شمئے هئالا بييت. (۲۱) اے دگه سَجَّهينان
 ايسا مَسِيهئے كار اِشتگ و وتي جندئے نپ
 و سوتّاني رندا گپتگ اَنَت. (۲۲) بله شما وِث
 زانيِت كه تيموتاووسا لاهكي پيش
 داشتگ. آ په وشين مِستاگئے شنگ كنگا

گۆن من اَنچُش همکۆپگ بوتگ که چُکے
 گۆن پتا. (۲۳) پمیشکا، اَنچُش که من
 سَهیگ بان که منی هال چے بیت، منا اُمیت
 انت که آییَا زوٓ دیم دات کنان. (۲۴) من
 دلجم آن که هُداوند راهے پچ کنت و منی
 جند هم زوٓ کئیت.

(۲۵) بله من گۆشان زلوری انت که من
 اپاڤرۆدیتوسا پدا شمئے کِرا دیم بدئیان که
 آ، منی برات و همکار و همکۆپگین جُهدکار
 و شمئے کاسد انت که شما په منی
 زلورتانی پوره کنگا دیم داتگ. (۲۶) چیا که
 آ، په شما سَجْهینانی دیدارا هدوُناک انت.
 پریشان انت که شما آییئے نادراهیئے هالا
 سهیگ بوتگیت. (۲۷) اے راست انت که
 نادراه ات، مَرکیگ ات، بله هُدایا آییئے سرا
 رهم کرت. تهنا آییئے سرا نه، منی سرا هم
 رهمی کرت که منا گمئے چکا گمے مرسیت.
 (۲۸) پمیشکا من آییئے واتر دیم دئیگا سک

هَدُونَاکَ اَنَ کِه وَهَدے شَمَا پَدَا گَنْدِیْتی، گَل
 بَیْت و مَنی پَرِیْشَانی کَمْتَر بَیْت. (۲۹) گَرَا
 پِه هُدَاوَنْدِیْگی آیِیا پِه گَلِے وَشَاتک بکْنِیْت
 و آییْے ڈُولِیْن مَرْدَمَان اِزْت بَدِئِیْت. (۳۰)
 چِیا کِه آ پِه مَسِیْهَے کَارَا مَرگی بَوْتِگ. وَتِی
 سَاهُے پَرَوَاهی نَدَاشْت تَانکِه شَمُے هَمَا
 هِزْمَتَانی گَمِیا پُورِه بکَنْت کِه شَمَا پِه مَن
 کَرْت نَکَرْتِگ اَنْت.

مَسِیْهَے سَرَا اَوْسْت و اُمِیْت

(۱) نون، او مَنی بَرَاتَان! شَادْمَانی
 بکْنِیْت کِه شَمَا هُدَاوَنْدِیْگ اِیْت. پِه مَن اے
 هَبْرَانی پَدَا نَبَشْتِه کَنْگ هِچ گَرَان نَه اَنْت و
 اے هَبْر پِه شَمَا اِیْمَنی کَارَنْت. (۲) چِه
 کُچِکَان هُزَّار بَیْت. چِه بَدکارَان هُزَّار بَیْت.
 چِه گَوْشْتَبُرَّان هُزَّار بَیْت. (۳) چِیا کِه
 سُنْت بَوْتِگِیْن مَا اِیْن. اے مَا اِیْن کِه هُدَایَا
 چِه آییْے پَاکِیْن رَوَهُے بَرکْتَا پَرَسْتَش
 کَنْیْن. پِه مَا پَهر و شَانِے کِه گُون اِیْسَا

مَسِيهَا هَنُوار اِيْن و مارا چِه وتی جِسما،

بزان چِه دنيایي چيزان اُمیتِے نیست، (۴)

بَلْ تَرے منی جندا جِسْمے سرا اوْست و
اُمیت کنگے سئوب هست. اگن دگه کسِیا
جِسْمے سرا اوْست و اُمیت کنگے سئوب

هست، گرّا منا وَه گیشتر. (۵) من پيدا

بئيگے هشتمی رُوچا سُنْت کنگ بوتگان.

پيدائشی اِسراييلیے آن. چِه بِنیامینْیے
گبیلها آن. چِه هَپْت پُشتا اِبرانیے آن. اگن

شَریتْیے گپّ اِنْت، پَریسیے آن. (۶) اگن

دینی جوْش و گئیرتْیے گپّ اِنْت، من کلیسا

آزار داتگ و اگن شَریتْیے هسابا

پَهريْزکاریْیے گپّ اِنْت، بے ائیب بوتگان.

(۷) بله هر چیز که په من گت و پائدگه

آت، نون په مَسِيهئِیگی من آ چیزا تاوانه

سرید بان. (۸) تهنا اے چیز نه، وتی

هُداوندِین ایسا مَسِيهئِی هُپْجَاه آرگے گنجْیے

دِیْما، من هر چیزا تاوانه سرید بان، چیا که

من په هماییْیگی اے سَجْهَین یله دانت.

من اِشان بَس گند و گَسَر سَرِیدَ بان کہ منی
 گَت تھنا مَسِیہ بیت و ۹ گُون ہماییا
 هئوار بیان. منا آ پھریزکاری مبات کہ چہ
 شَرِیتئے راہا رَسیت، ہما پاکی و پَلگاری
 منا بَرسات کہ چہ مَسِیہئے سَرا باور کنگا
 رَسیت، ہما پَلگاری کہ چہ هُدايا رَسیت،
 چہ ایمانئے راہا. ۱۰ من مَسِیہا زانگ
 لوٹان، آیئے جاہ جَنگئے زور و واکا زانگ
 لوٹان و آیئے سَگی و سوریان شَرِیکدار
 بئِیگ لوٹان. آیئے مَرکا ہمایئے جندئے
 هَمدرور بئِیگ لوٹان ۱۱ کہ وڑے نہ وڑیا
 من ہم مُردگانی جاہ جَنگا شَرِیکدار بیان.

دِیم پہ مَنزلا

۱۲ من نگوَشان کہ من اے چِیز دَستا
 آورتگ و نون سَرجم و کَامِلین مردمے آن،
 بلہ جُھدَ کَنان کہ منا ہما چِیز دَست بکپیت
 کہ پہ آییا ایسا مَسِیہا منا دَست گِیتگ. ۱۳
 او براتان! من نگوَشان کہ اَنگت آ چِیزن

دستا آورتگ، من بَس يک چيزے کنان،
 گوستگينان بيهيال کنان و په ديمئيگان
 جُهدَ کنان. (۱۴) من ديم په منزل تچان آن
 تانکه هما اِنام و دادا بگٹان که په آيا
 هُدايا منا ايسا مَسِيهئے برکتا ديم په ارشا
 تئوار کرتگ. (۱۵) گُرا بايد انت ماشما
 سَجِهين که رُستگ و بالگ اين، انچش
 هيال بکنين. اگن شما دگه هيالے بکنيت،
 پدا هم هُدا راستينا په شما زاهر کنت. (۱۶)
 بله بيايت هما چيزان مَهر بدارين که ماشما
 تان اے وهدی دستا آورتگ انت.

(۱۷) براتان! په همدلی منی وړا زند
 بگوازينيت و انچو که مئے رندگيريا کنيت،
 هما مردمانی راها هم برئويت که مئے راها
 رئونت، (۱۸) چيا که هما پئما که من شمارا
 باز رندا گوشتگ و انون گوڼ ارسىگين
 چمے گوشان، بازينے مَسِيهئے سليبئے
 دژمنيا کنت. (۱۹) اِشانی آسر تباھی انت.

اِشانی هُدا وتی چَندئے لاپ اِنت و بیئنگی
 اِشانی پَهر و شان اِنت. اِشانی هئیال گۆن
 دنیایی چیزان اِنت. (۲۰) بله ما آسمانئے
 باشنده این و په هَب و هُدوناکی رگینۆکیین
 هُداوند ایسا مَسیهئے اِنتزار و ودارا این که
 چه همۆدا کئیت. (۲۱) گۆن هما زۆر و واکا
 که هر چیزا وتی دستا آورت کنت، گۆن
 هما زۆرا مئے اے هاکیین بَدنا مَت کنت و
 وتی پُرشۆوکتیین بَدنئے دُئولا کنت.

(۱) پمیشکا، هُداوندئے راها مَهر
 بۆشتییت. منی دُردانگین براتان! من په
 شمئے دیدارا هُدوناک آن. منی دُردانگان!
 شما منی شادمانی و تاج ایّت.

سَر و سۆج

(۲) من گۆن یودیا و سِنتیکی دوینان
 دَربندی کنان که هُداوندئے راها همدل و
 تِپاک بَنت. (۳) او منی وِپاداریین همراهِ!

من چه تئو دَربندی کَنان که هما جَنینانی
 کُمکا بکن که په وشین مِستاگئے شِنگ کنگا
 منی همکوږگیا گوَن کَلیمِنتوس و منی اے
 دگه همکاران جُهدش کرتگ که نامِش
 ”زندئے کتابا“ نبشته اِنْت.

- ۴) مُدام شادمانی کنیت که شما
 هُداوندئیگ ایت. من پدا گوَشان، شادمانی
 کنیت. ۵) بِل سَجّهین مردم شمئے نرم دِلیا
 بگندنت. هُداوندئے آيگئے وهْد نَزیک اِنْت.
 ۶) په هچّ چیزا پَریشان مَبیت، بَس هر
 هالت و جاوِرا، گوَن دوا و دَربندی و
 شُگرگزاریا وتی ارزا په هُدایا سَر کنیت.
 ۷) نون گُزا هما ایمنی که چه هُدایا
 رسیت و چه سَجّهین زانت و سریدیا بالاتر
 اِنْت، هما ایمنی ایسا مَسِيهئے برگتا شمئے
 دل و هئیلانی پاسپان بیت.

- ۸) براتان! نون گُدسرا مَن گوَشان که
 هرچه که راست اِنْت، هرچه که شَریدار

اِنت، هرچے که شَرِّ اِنت، هرچے که پاک
اِنت، هرچے که دُوستناک اِنت، هرچے که
ستا کرزیت، هرچے که نیک اِنت و تئوسپ
کنگ بیت، هما چیزانی بارئوا پگر بکنیت.
(۹) هرچے که شما چه من در برتگ و

شمارا رَسِتگ، هرچے که شما چه من
اِشکتگ و دیستگ، هما وژ بکنیت. اے دُولا
ایمنی بکشوکیَن هُدا شمئے همراه بیت.

په ئیکیان مِنتواری

(۱۰) من هُداوندئے ناما سکّ باز
شادمانی کنان که نون گُڈسرا شما پدا منی
هئیالداری بِنَدات کرتگ. هئو، شما پیسرا
هم منی هئیاال داشتگ، بله شمارا موّه
نرستگ. (۱۱) چُش نه اِنت که من په

چیزئیے نیستیا اے هبرا کنان، چیا که من
هر دُولین وهدا رَزا و رازیگ بیگئے وژ و
پئیم در گیتکگ. (۱۲) من زانان که

تَنگدستیا چوَن گُزران کنگی اِنت و اے هم
زانان که هستوَمندیا زند چوَن گوازیَنگی

اِنت. من هر وژین جاوران زند گوازیښگۍ
راز در گیتکگ، سیرلاپ بیان یا شُډلاپ، منا
هر چیز بیت یا هچ چیز مبيت. (۱۳) من
مسيهۍ برگتا هرچه کرت کنان، چیا که
هما منا زور و توان دنت.

(۱۴) بله شما شرین کارے کرتگ که منی
درد و گمان شریکدار بوتگیت. (۱۵) او
پیلیپیان! شما شر سريد ایت که وشین
مستاگۍ شنگ کنگۍ بنگیجا، من که
مکدونیہ یله کرت، چه شما ابید هچ
کلیسایا منا په دۍ و گرا کُمک نکرت. (۱۶)
وهدے تسالونیکیا اتان هم، یک و دو رندا
شما په منی زلورتان کُمک دیم دات. (۱۷)
من ٹیکيۍ واهگذار نه آن، بله په شما هما
”سوئۍ“ واهگذار آن که شمۍ هسابۍ تھا
گیش کنگ بیت. (۱۸) منا هر چیز رستگ و
سک باز رستگ. گوڼ اپاږودیتوسا هرچه
که شما دیم داتگ، منا رستگ انت و نون منا

هر چیز هست. شمئ اے ئیکی و شبوین
 شکرانه و دلپسندین گربانیگه که هدایا
 و شنود کنت. (۱۹) منی هدا شمئ هر زلورتا
 وتی جندئ پُرشئوکتین مال و هستیئ
 هسابا و ایسا مسیهئ برگتا پوره کنت. (۲۰)
 مئ هداین پتا ابد تان ابد شان و شئوکت
 برسات. انچش بات. آمین.

گڈی ذرهبات

(۲۱) ایسا مسیهئ سجھین پلگارتگینان
 سلام سر کنیت. همه برات که منی همراه
 انت، شمارا درهبات گوشنت. (۲۲) سجھین
 پلگارتگین برات و گهار شمارا سلام کنت،
 هاس کئیسرئ لوگئ مردم. (۲۳)
 هداوندین ایسا مسیهئ رهمت گوڼ شمئ
 ارواها گوڼ بات. انچش بات. آمین.